

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

CONTACTS

CEI CARE PLANTEAZĂ COPACI

Schimbarea – sămânță
cu sămânță

Fără regrete

O viață ce a meritat trăită

Micuța ta lumină

Lasă-o să strălucească!

NOTA EDITORULUI

PAS CU PAS

O poveste cunoscută vorbește despre un om care se plimba pe malul oceanului când a văzut în depărtare un băiat care se tot apleca, lua ceva de jos și arunca în apă.

Când s-a apropiat de el omul a observat că băiatul ridica de jos steluțe de mare aduse de valuri și le arunca înapoi în apă. Omul îl întrebă pe băiat ce face.

„Arunc steluțele astea înapoi în ocean fiindcă altfel o să moară pe plajă.”

„Dar sunt cu miile pe plajă și așa se întâmplă pe toate plajele din întreaga lume. N-ar conta cu nimic.”

La care băiatul zâmbi, ridică o altă steluță și când o aruncă în apă spuse: „A contat pentru asta.”

Lumea are multe probleme care sunt cu mult mai mari decât putem să ne imaginăm

noi și poate fi copleșitor sentimentul că micuța noastră piatră aruncată în oceanul de haos ar putea face vreo diferență. Însă tot ce facem noi pornește un efect în lanț în viețile celor cu care ne intersectăm.

Vestea bună e că nu este chiar așa de complicat precum credem. Se rezumă la o regulă simplă: „Legea dragostei” pe care Iisus a prezentat-o ca fiind: să-L iubești pe Dumnezeu mai mult ca orice și să-i tratezi pe alții așa cum dorești să fii tratat și tu.¹

Dacă ne măsurăm faptele din punctul de vedere al rezolvării tuturor rețelor este o sarcină copleșitoare, imposibilă. Dar dacă punem învățăturile lui Iisus în termenii vieții de zi cu zi și luăm pas cu pas fiecare decizie, fiecare faptă, fiecare conversație și fiecare gest iubitor, atunci nu mai este așa de greu.

1. Vezi Matei 22:37-40; 7:12.

ELSA SICHROVSKY

MESAGERUL

Am intrat încet în clasa de Conversație în japoneză și m-am așezat obosită pe scaunul obișnuit. În ultimul semestru de facultate am ajuns tot mai obosită și mai supraîncărcată. Se apropia absolvirea și începeam să mă stresez pentru găsirea unui loc de muncă, în timp ce mă țineam la zi și cu ultimele cursuri. Și, dintre toate cursurile mele, acesta era cel mai greu. Îmi era groază de cele trei ore în care trebuia să-mi sucesc limba să prind cadența conversației în această limbă străină.

După ce am parcurs cu neîndemânare un dialog împreună cu partenerul meu am auzit fata din spatele meu citind tot dialogul singură. Polly a stat în spatele meu tot semestrul, dar nu am vorbit niciodată. M-am uitat peste umăr și am văzut că partenerul de conversație al lui Polly lipsea. O ascultam pe Polly cum se chinuia cu dialogul lung și m-am gândit cum ar fi să fiu în locul ei.

„Cum poate cineva să cânte un duet singur?” spuse profesorul în glumă. „Polly, găsește un partener cu care să faci următorul dialog.”

I-am șoptit: „Vrei să citești dialogul cu mine?” iar ochii lui Polly au strălucit: „Da, mulțumesc!” șopti ea. Am citit următorul dialog împreună, iar după aceea Polly mi-am mulțumit din toată

inima. Mi-am întors atenția către profesor, care ne explica modelele informale de exprimare în japoneză și am lăsat conversația cu Polly în urmă.

Când, în sfârșit, a sunat clopoțelul, în timp ce îmi adunam cărțile și caietele, Polly s-a aplecat înainte și mi-a dat un bilețel pe un Post-it galben. Când am ieșit din clasă am deschis biletul și am citit:

„Dragă Elsa, îți mulțumesc că ai citit dialogul cu mine azi! Îți doresc absolvire fericită! Tu poți reuși!”

De-abia vorbisem cu colega mea, dar ca răspuns la micul meu gest ea și-a făcut timp să mă încurajeze cu acest bilet. Am simțit că Dumnezeu vrea să mă încurajeze că nu eram singură și că El avea grijă de mine în cele mai mici detalii ale vieții mele.

Sper ca ori de câte ori voi primi și eu bună-tate să îmi fac timp să arăt apreciere, așa cum a făcut Polly. Și sper să fiu pe fază zilnic să Îl las pe Dumnezeu să-și arate iubirea față de alții prin mine.

ELSA SICHROVSKY ESTE SCRITOARE LIBER-PROFESIONISTĂ. EA TRĂIEȘTE ÎMPREUNĂ CU FAMILIA EI ÎN SUDUL TAIWANULUI.

PETER AMSTERDAM

BUNĂTATEA ȘI BUNĂVOINȚA

Când apostolul Pavel a scris despre cum să trăiești o viață creștinească, a vorbit despre „faptele firii pământești” printre care dușmănia, cearta, gelozia, accesele de furie și invidia.¹ Apoi el a continuat cu: Roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege.² Roada Duhului este modalitatea prin care Duhul Sfânt lucrează în noi să ne ajute să progresăm în creștinismul nostru.

Din această listă aflăm două aspecte ale roadelor Duhului care merg mână în mână: bunătatea și facerea de bine (bunăvoinea). Citind ce are de spus Biblia despre aceste două calități aflăm că amândouă sunt atribute ale naturii divine.

Domnul este bun și drept.³

Dar când s-a arătat bunătatea lui Dumnezeu,

Mântuitorul nostru, și dragostea Lui de oameni, El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui.⁴

Deoarece Dumnezeu este bun și și-a arătat bunătatea Sa față de noi prin sacrificiul lui Iisus pentru păcatele noastre, suntem și noi chemați să fim buni față de alții.

Fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.⁵

Bunătatea și bunăvoinea sunt strâns legate între ele, iar acești termeni sunt de multe ori folosiți unul în locul celuilalt. Amândouă exprimă o dorință activă de a ajuta pe alții în nevoie. Jerry Bridges scrie:

Bunătatea este dorința sinceră pentru fericirea altora; bunătatea este activitatea calculată care precede fericirea. ... Bunăvoinea este bunătatea

în acțiune – cuvinte și fapte.⁶

Bunătatea și bunăvoința nu le arăți doar celor pe care îi iubești, ci tuturor – chiar și celor care par să-ți fie oponenți, sau dușmani, fiindcă astfel imităm bunătatea lui Dumnezeu. Iisus a vorbit clar când a spus: Voi să iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădăjduiți ceva în schimb. Și răspлата voastră va fi mare și veți fi fiii Celui Preaînalt; căci El este bun și cu cei nemulțumitori și cu cei răi.⁷

Noi, bineînțeles, suntem din fire mai înclinați să fim buni cu cei pe care îi cunoaștem și de care suntem apropiați, însă suntem chemați să fim buni și cu alții și să fim dispuși să facem fapte bune și față de ei.

În calitate de creștini noi suntem ființe noi în Hristos,⁸ transformați de Duhul Sfânt și chemați să facem bine, precum Iisus. El a fost devotat binelui umanității și și-a pus devotamentul în practică prin iubire, grijă și fapte care să manifeste bunătate, bunăvoință și grijă pentru alții.

Bunătatea și bunăvoința sunt manifestate la scară largă când există vreun fel de urgență sau necesitate majoră care îi face pe oameni, creștini și necreștini, să îi ajute pe alții. Mulți dintre noi am ajutat de urgență, ceea ce este bineînțeles bunătate, însă ceea ce înțelege Biblia despre această roadă a Duhului trece de asta. Este o transformare a înclinăției firești de a ne ocupa de noi înșine, de a fi egoiști. Este o transformare care ne aduce dorința profundă de a-L copia pe Hristos.

Ar trebui să fim buni cu alții în fiecare zi, nu doar sporadic cu fapte neobișnuite sau eroice. Majoritatea ocaziilor noastre de a face ceva bun pentru alții se află în activitățile simple de zi cu zi.

Scriptura ne învață că ar trebui să căutăm nu numai interesul nostru cât și al altora.⁹ Aceasta necesită să luptăm împotriva tendințelor noastre innăscute egoiste și să acționăm în mod intenționat împotriva firii umane. Majoritatea lucrurilor pe care le facem ca să ne asemănăm lui Hristos se bat cap în cap cu firea umană. Străduindu-ne să fim asemenea lui Iisus avem nevoie de o schimbare în inima, în mintea și în faptele noastre; însă aceste schimbări trebuie să fie adânc înrădăcinate în inimă.

Scriitorul Kelly Minter a scris:

Mi-am dat seama că inima este punctul

central al tuturor [virtuților]. Nu am, pur și simplu, cum să-mi detașez inima de faptele mele, mai ales când este vorba de caracteristicile lui Iisus. Dacă inima mea este plină de mândrie și de aroganță, nu voi arăta milă și răbdare oamenilor cu care mă întâlnesc. Când inima mea este obosită cu gelozie și mânie atunci bunătatea și iertarea nu pot lucra liber în viața mea. Iar invers, când Dumnezeu ne-a înmuțiat inima, ne-a smerit și ne-a aliniat cu Duhul Său, nu ne vom putea abține să nu arătăm bunătate, bucurie și dragoste.¹⁰

Cum arată bunătatea și bunăvoința? Se regăesc în felul cum vorbim, când cuvintele noastre pentru alții sunt tivite cu dragoste și grijă pentru ei, când îi ascultăm cu atenție, le dăm toată atenția noastră chiar dacă am prefera să facem altceva. Se regăesc în cei altruști, care își dăruiesc resursele, timpul sau atenția altuia în nevoie. Înseamnă să arăți sincer că ești interesat și că îți pasă de ei. Înseamnă să întorci și obrazul celălalt când cineva îți greșește. Ele ne ajută să ne ținem gura când cineva a spus ceva ce ne-a insultat sau ne-a rănit. Ele nu caută răzbunare, ci iertare. Atât bunătatea cât și bunăvoința vin din inimi pline de dragoste, compasiune și milă.

Oamenii buni nu bîrfesc. Ei nu îți trădează încrederea. Ei nu se gândesc la sine. Nu se pierd repede cu firea și nu explodează. Ei nu vorbesc continuu despre ei și nu atrag atenția asupra lor. Ei nu sunt meschini.¹¹

Noi, cei care dorim să Îl copiem pe Hristos, avem provocarea de a ne da viața pentru ceilalți. Asta înseamnă să dăm din timpul nostru altora, cum ar fi soției noastre, copiilor și altora pe care îi iubim, să-i facem să se simtă iubiți și prețuiți. Poate fi prin lucruri mărunte cum ar fi să spălăm vasele, să ducem gunoiul, sau să ne jucăm cu copiii ca celălalt, soț/soție, să se poată odihni. Înseamnă, de asemenea, să fim buni și cu cei din afara familiei noastre sau cunoscuților noștri; să arătăm bunătate prin generozitate față de cei în nevoie, chiar dacă înseamnă un sacrificiu pentru noi; să spunem o vorbă bună cuiva, chiar și când ne este greu nouă înșine; și există nenumărate alte modalități prin care putem fi buni cu alții.

Bunăvoința înseamnă cuvinte iubitoare și fapte grijulii. Înseamnă să ai o inimă miloasă și să pui acea milostenie și iubire în acțiune. Cu toții

avem ocazii să fim buni cu alții de-a lungul zilei. Putem spune un cuvânt bun, să dăm o mână de ajutor, să facem o faptă bună – chiar și una ce trece neobservată – cu singurul scop de a proceda în dragoste, sau ca să facem viața altora puțin mai plăcută. Cu siguranță că va lua din timpul și efortul nostru, și poate chiar financiar, însă merită sacrificiul, căci reflectă iubirea lui Iisus pentru alții și îi face pe plac Domnului.

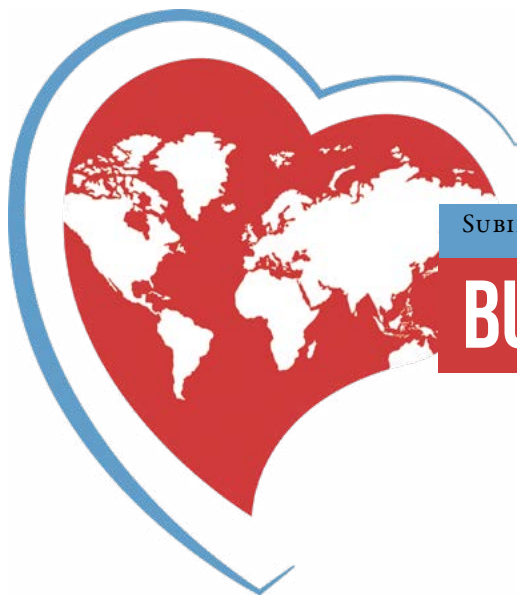
Iisus ne-a dat o idee despre cât de mult apreciază Dumnezeu să arătăm bunătate și bunăvoință în pasajul despre venirea zilei judecării:

Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii. Căci am fost flămând și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete și Mi-ați dat de băut; am fost străin și M-ați primit; am fost gol și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță și ați venit pe la Mine.” Atunci cei neprihăniți Îi vor răspunde; „Doamne, când Te-am văzut noi flămând și Ți-am dat să mănânci? Sau fiindu-Ți sete și Ți-am dat de ai băut? Când Te-am văzut noi străin și Te-am primit? Sau gol și Te-am îmbrăcat? Când Te-am văzut noi bolnav sau în temniță și am venit pe la Tine?” Drept răspuns, Împăratul le va zice: „Adevărat vă spun că, ori

de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.”¹²

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA LUI, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNAȚIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

1. Vezi Galateni 5:19-21.
2. Galateni 5:22-23
3. Psalmul 25:8
4. Tit 3:4-5
5. Efeseni 4:32
6. Jerry Bridges, *The Practice of Godliness* (Colorado Springs: Navpress, 2010), 215.
7. Luca 6:35
8. Vezi 2 Corinteni 5:17.
9. Filipeni 2:4
10. Kelly Minter, *The Fitting Room* (Colorado Springs: David C. Cook, 2011), 139
11. idem, 137.
12. Matei 25:34-40

SUBIECTE DE MEDITAȚIE

BUNĂTATEA

Bunăitatea este limbajul pe care surzii îl aud și orbii îl văd. – *Mark Twain (1835-1910)*

Nu poți face niciodată ceva bun prea repede, fiindcă nu știi niciodată cât de repede poate fi prea târziu. – *Ralph Waldo Emerson (1803-1882)*

Păzește bine acea comoară din tine, bunăta-te. Să știi cum să dăruiești fără ezitare, cum să pierzi fără regret, cum să obții ceva fără răutate. – *George Sand (1804-1876)*

Un zâmbet călduros este limbajul universal al bunătații. – *William Arthur Ward (1921-1994)*

Bunăitatea, dăruită constant, poate realiza multe. Tot așa cum soarele face ca gheața să se topească, bunăitatea face ca neînțelegerea, neîncrederea și ostilitatea să se evaporeze. – *Albert Schweitzer (1875-1965)*

Să faci fapte de bunăitate, neplanificate, fără să aștepti vreo răsplată, încredințat că într-o bună zi cineva s-ar putea să facă la fel pentru tine. – *Diana, Prințesă de Wales (1961-1997)*

Dragostea și bunăitatea nu sunt risipite niciodată. Ele își pun întotdeauna amprenta. Ele îl binecuvântează atât pe cel ce le primește, cât și pe cel care dăruiește. – *Barbara de Angelis (n. 1951)*

Amintește-ți că nu există mici fapte de bunăitate. Fiecare faptă produce unde fără sfârșit logic. – *Scott Adams (n. 1957)*

Cel bun este blând și milostiv cu alții. Lui îi pasă de sentimentele altora și este amabil în comportamentul său. Este dispus să ajute. Bunăitatea lui iartă slăbiciunile și greșelile altora. El își extinde bunăitatea față de toți – tineri și vârstnici, față de animale, față de săraci și de bogați. – *Ezra Taft Benson (1899-1994)*

Oriunde există o ființă umană există ocazia pentru bunăitate. – *Seneca cel Tânăr (c. 1 ÎdH.-65 dH.)*

Poți face prin bunăitate ceea ce nu poți prin forță. – *Publilius Syrus (secolul 1 ÎdH.)*

Întotdeauna să fii puțin mai bun decât este necesar. – *J.M. Barrie (1860-1937)*

Bunăitatea este mai importantă decât înțelepciunea, iar recunoașterea acestui lucru este începutul înțelepciunii. – *Theodore Isaac Rubin (1923-2019)*

Cel care știe să arate și să primească bunăitate este un prieten mai bun decât orice posesiune. – *Sofocle (c.496 ÎdH. – c.406 ÎdH.)*

CEI CARE PLANTEAZĂ COPACI

CURTIS PETER VAN GORDER

Câțiva ani la rând am făcut parte dintr-un grup teatral care interpreta povestea alegorică „Omul care plantează copaci”. Este povestea lui Elzéard Bouffier, un păstor bătrân care a reîmpădurit o zonă vastă din sudul Franței plantând copaci în timp ce își păștea oile. Această poveste a fost transpusă și în animație, primind premiul Academiei și a inspirat o mulțime de oameni să înceapă proiecte de plantare de copaci de când a fost publicată de Jean Giono în 1953.

Oameni precum Jadav Payeg, care plantează de 30 de ani copaci în partea sa de lume în Assam, India. Din cauza lipsei copacilor, în

fiecare an bazinul râului Brahmaputra se inunda și cauza stricăciuni mari recoltelor, caselor și vitelor. Jadav s-a hotărât să-și transforme zona stearpă plantând copaci, iar azi acea zonă este o pădure junglă de peste 1360 de arii – mai mare decât Parcul Central din New York.

Acești copaci au adus multe beneficii regiunii. Agricultură și-a revenit, inundațiile în zonă s-au oprit, iar animalele sălbatice precum rinoceerii, elefanții și tigrii au revendicat pădurea lui pentru casa lor. Iar el are o viziune și pentru viitor – dorește să facă știința mediului parte din materiile școlare iar fiecare elev să planteze

și să îngrijească un copac.

Nu mai trebuie să spunem că nu i-a fost ușor. De-a lungul anilor a trebuit să se ferească de braconierii lacomi, politicienii corupți și tăietorii de lemne, dar a spus: „Nu știu exact ce reușesc cu asta, dar mă face fericit când plantez copaci. Voi continua să fac asta până mor”.

Un alt om care a schimbat lumea este Wangari Maathai, din Kenya, câștigătoarea Premiului Nobel pentru Pace pentru munca ei de restaurare a mediului și dezvoltare a comunității.

În adolescență Wangari a urmat o școală misionară unde era activă în clubul Legiunea Mariei, club care organiza proiecte de agricultură locală și al cărui motto era „Sluștește-L pe Dumnezeu slujindu-i pe ceilalți oameni”. La 20 de ani a primit o bursă să studieze la Universitatea din Pittsburgh, SUA, unde a întâlnit activiști care încercau să curețe orașul de aerul poluat și a văzut că eforturile lor aveau un impact semnificativ. Pe vremea aceea creșteam și eu în Pittsburgh și pot spune că într-adevăr au existat schimbări în calitatea aerului.

Când s-a întors în Kenya, Wangari a încercat din greu să îmbunătățească condițiile de viață ale femeilor. Ea a inițiat mișcarea Green Belt Movement să ajute femeile să se descurce singure și să crească puiți din semințele plantelor locale. Frumusețea proiectului ei consta în simplitatea lui. În cartea ei, *Unbowed*, ea spune: „După cum le-am spus pădurarilor și acestor femei, nu ai nevoie de nicio diplomă ca să plantezi un copac”.

Mișcarea ei Green Belt Movement a progresat prin cooperarea cu agenții internaționale precum Norwegian Forestry Society, iar de-a lungul anilor reprezentanți din peste 15 țări au venit să vadă și să învețe cum pot implementa și ei proiecte asemănătoare în țările lor ca să lupte cu uscăciunea, despădurirea, seceta și foametea.

Acum, prin aceste eforturi, cresc mii de copaci și multe alte inițiative au apărut din aceasta, precum Billion Tree Campaign.

Wangari Maathai a murit în 2011, la 71 de ani, însă vocea ei este auzită și azi. În cartea ei

Replenishing the Earth din 2010, care a fost ca un mesaj de adio, ea ne inspiră la acțiune: „Trebuie să muncim cu toții din greu să ne influențăm în bine comunitatea, regiunea și țara și lumea în general. Asta înseamnă să colaborăm între noi și să fim agenți mai buni ai schimbării”.

Dar ce are de-a face împădurirea cu mine? Bineînțeles, majoritatea dintre noi nu plantăm copaci, însă asta implică mult mai multe. Implică să ne facem partea noastră ca lumea să fie un loc mai bun. Primul pas ar putea fi să aflăm care sunt „copacii” noștri și să ne îngrijim de ei în timp ce cresc.

Isus ar fi putut spune același lucru cam așa: „Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care plantează copaci pe un teren sterp și se îngrijește de ei până devin o pădure puternică care îmbogățește pământul să aducă multe fructe”.

Deci, dacă uneori ești descurajat de felul în care este lumea, nu renunța! Uneori ne descurajează enormitatea acestei îndatoriri și gândim *Cine sunt eu? Ce pot face? Se pare că nu este ceva ce poate face un singur om deci, de ce să mai încercăm?*

Însă oameni precum Jadav Payeng, Wangari Maathai, sau personajul fictiv Elzéard Bouffier ne arată ce *poate* face un om să schimbe lumea! Nu poți schimba *toată* lumea, însă poți schimba partea ta de lume, începând cu inima, cu mintea și cu viața ta.

La început poate părea un mic muguraș, un muguraș verde nesemnificativ. Ce înseamnă asta față de pădurea de care este nevoie? Ei bine, este începutul miracolului unei noi vieți, care va crește, va înflori și va deveni mai puternică, un „copac” nou, o viață nouă și poate, într-o zi, o lume cu totul nouă!

Curtis Peter van Gorder este scenarist și mim și a lucrat 47 de ani în proiecte misionare în 10 țări diferite. El și soția lui, Pauline, trăiesc în prezent în Germania.

FĂRĂ REGRETE

RUTH MCKEAGUE

Într-o luni dimineată, cam după o oră de muncă, mi-am verificat emailul. „Trist” era subiectul mesajului și l-am deschis curioasă. Însă „Trist” nu era nici pe departe. Am aflat că un prieten, Roy, murise pe neașteptate cu o zi înainte. Fusese duminică cu bicicleta împreună cu soția și a căzut victimă unui accident rutier. Știrea m-a bulversat toată ziua.

În seara aceea eu și soțul meu am mai zăbovit puțin după cină. „Cred că Roy nu avea regrete” i-am spus eu în reflecție. „A trăit o viață plină, cu scop și pasiune”. Noi mergeam de mulți ani la aceeași biserică cu Roy și familia lui, apoi ei s-au mutat într-un orașel mai mic. În ultimii ani ne-am văzut doar sporadic, dar de fiecare dată interacționam cu ușurință și continuam de unde rămăsese ultima oară.

Biserica unde mergea Roy avea vreo 300 de persoane, însă joia aceea veniseră vreo mie la funeraliile sale. Eu și David am stat afară, împreună cu sute de alți oameni, și am privit slujba pe un ecran. Fiii lui Roy, doi dintre ei adolescenți și unul de vreo 20 de ani, și-au citit scrisorile de adio și l-au prezentat ca un tată iubitor, amuzant și dedicat. Prietenul lui apropiat l-a descris ca un om care nu avea relații superficiale. „Dacă vorbeai cu Roy cinci minute era de ajuns să-l consideri prietenul tău cel mai bun” a spus el și mulți din audiență au confirmat lucrul acesta.

1. Vezi 2 Timotei 4:6-7

La sfârșitul zilei să nu existe nicio scuză, nicio explicație, nici un regret.
– *Steve Maraboli (n. 1975)*

Să nu regreti niciodată. Dacă este bine, este minunat. Dacă este rău, este experiență. – *Eleanor Hibbert (1906-1993)*

Nu am regrete fiindcă am făcut tot ce mi-a stat în putință pe cât de bine am putut.
– *Robert Redford (n. 1936)*

Să nu regreti niciodată ceea ce ai făcut din afecțiune sinceră; nimic nu este pierdut dacă s-a născut în inimă.
– *Basil Rathbone (1892-1967)*

Să fi fost lumea asta atât de bună cu tine că o părăsești cu regret? Ne așteaptă lucruri mult mai bune decât cele pe care le lăsăm în urmă.
– *C.S. Lewis (1898-1963)*

Proiectate pe ecran, scrisorile de condoleanță de la colegii de muncă, de la pastorii diferitelor biserici și de la prietenii din comunitate au întregit imaginea lui Roy ca om muncitor, distractiv și autentic – un om a cărui caracter a găsit echilibrul între smerenie și putere, simplitate și înțelepciune, adevăr și dragoste. Cu o uimitoare capacitate de concentrare și de altruism, el a îndrumat persoane individuale și a condus echipe, inspirând oamenii cu viziunea sa. Fie că era o inițiativă de la biserică, hotărârea de a-și menține pe linia de plutire echipa de hochei a fiului său, sau un proiect de strângere de fonduri pentru o tabără de copii, el le-a făcut pe toate cu convingerea că totul este posibil.

Văduva lui Roy a rămas amabilă cu sutele de oameni care își prezentau condoleanțele înainte și după slujbă. „Roy a fost foarte important pentru soțul meu când a rămas fără lucru și avea de luat decizii pentru viitorul său”, i-am spus și eu. „Roy l-a încurajat în acele momente dificile într-un fel care a însemnat mult pentru soțul meu”.

Pe broșura evenimentului erau tipărite cuvinte inspirate din 2 Timotei 4:6-7: „Poți să preiei controlul. Sunt pe cale să mor, viața mea o ofer pe altarul lui Dumnezeu. Aceasta este singura cursă care merită parcursă. Am alergat cu putere până la sfârșit, am crezut până

la capăt. Tot ce a rămas acum sunt ovațiile – aplauzele lui Dumnezeu!”¹. În predică pastorul a făcut o paralelă între cursa apostolului Pavel și cea a lui Roy. „Roy a trăit fără regrete” a spus el, punând în cuvinte gândul care era, fără îndoială, în mintea multora dintre noi. Sunt convinsă că ne-a motivat pe toți să ne mobilizăm – să umplem într-un fel golul lăsat de Roy. Să alergăm mai din greu, să trăim mai din plin, cu mai mult scop în viață.

În timp ce mergeau cu bicicleta în acea duminică după-amiază, Roy și soția lui trecuseră pe lângă o casă pe care fuseseră pe cale să o cumpere când s-au mutat în oraș. Soția era înainte, și-a întors privirea în spate și l-a întrebat: „Crezi că ar fi trebuit să alegem casa asta?”

Câteva minute mai târziu s-a produs accidentul iar soțul ei zbura prin aer în timp pe camionul a părăsit locul accidentului în viteză. Ea a alergat la el dar și-a dat seama că s-a dus. Însă în clipa respectivă se bucuraseră de soarele acelei zile minunate. „Nu, iubesc casa noastră”, îi răspunsese el, acelea fiind ultimele lui cuvinte. „Nu am niciun regret”.

RUTH MCKEAGUEIS ESTE PROFESOARĂ
PENSIONARĂ ȘI TRĂIEȘTE ÎN OTTAWA,
CANADA.

MARIE ALVERO

MICUȚA TA LUMINĂ

Într-o vineri seara, cu câteva săptămâni în urmă, eu și soțul am decis să punem niște scaune pe aleea pavară din fața casei și să-i anunțăm pe vecini că vom sta acolo cu răcoritoare și gustări. Am dat iama în frigider, am pregătit chipsuri și salsa, morcovi și humus, felii de cașcaval și ceva M&Ms-uri.

Curând am avut un mic grup în fața casei și am stat la povești vreo câteva ore. Am vorbit despre ce se întâmplă în lume, despre copii, căsnicie, tradiții de familie, credință și alte subiecte mai ușoare. Am râs și ne-am simțit bine împreună și am avut ocazia să vorbim și despre Iisus. El se încadra în orice subiect și era relevant aproape în fiecare conversație.

Weekendul următor am făcut la fel și ne-am adunat și mai mulți, bucurându-ne de o conversație plăcută care ne-a apropiat unii de alții. Una dintre familiile din grup a început să vină împreună cu noi la biserică în fiecare săptămână. Acum este minunat să vedem cum crește credința și relația cu Dumnezeu în familia lor!

Lucrul acesta nu este o știre importantă, în niciun caz, însă așa se schimbă lumea. Sunt convinsă de două lucruri:

Îl poți preamări pe Iisus în aproape orice conversație și interacțiune

Cel mai puternic impact îl avem în interacțiunile mărunte cu cei din apropierea noastră.

Iisus i-a încurajat pe creștini să fie lumina lumii și a spus: **Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele**

voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri.¹

Înainte consideram că ceva trebuia să fie cât de cât semnificativ ca „să slăvească pe Tatăl” dar acum nu mai gândesc așa. Cred că micile fapte și interacțiuni pe care le avem în viața de zi cu zi sunt o modalitate importantă prin care lăsăm lumina noastră să strălucească ca să-i aducem pe alții la Iisus.

În ultimii ani mi-am schimbat gândirea, de la *Poate într-o zi voi face din nou muncă misionară* la conștientizarea faptului că terenul meu de misiune este chiar lângă casa mea. Sunt oamenii care Îl cunosc pe Iisus și cei care nu Îl cunosc. Sunt oamenii cărora le place de Iisus și cei care sunt supărați pe El.

Îmi folosesc talentele, oricare ar fi ele, să primesc oamenii în comunitate. Este darul meu al ospitalității. Eu sunt pricepută să-mi deschid casa pentru oameni. Nu mă refer la evenimente sofisticate și nu am casa perfectă, însă îi primesc pe oameni în nebulia familiei mele și creez momente să ne împărtășim bucuriile și dificultățile. Asta fac eu.

Poate că tu ai alte talente. Nu știu ce ocazii ai tu prin care să-L slăvești pe Iisus, dar sunt sigură că ai și tu ocazii. Acceptă terenul de misiune din jurul tău și urmărește ce va face Dumnezeu.

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

1. Matei 5:16

ÎMPĂRTĂȘEȘTE CREDINȚA TA

Mulți dintre noi simțim că ar trebui să ne împărtășim credința dar nu știm de unde să începem. Iată câteva sugestii bune pe care le-am adunat dintr-un ghid biblic.

Pune întrebări pertinente

Dacă pui întrebări specifice poți ghida cursul conversației. De multe ori când Iisus i-a învățat pe oameni a început cu o întrebare retorică.

El le-a mai zis: „Dacă unul dintre voi...?”
– *Luca 11:5*

Ascultă răspunsurile

Dacă văd că îi ascuți, atunci oamenii se deschid și își împărtășesc viața și situațiile curente cu care se confruntă.

Orice om să fie grabnic la ascultare. – *James 1:19*

Caută punctele în comun

Apostolul Pavel a folosit această abordare când a ținut faimosul discurs de pe dealul lui Marte, când citează din poezii grece cunoscute de audiența sa.

După cum au zis și unii dintre poezii voștri: „Suntem din neamul Lui...” – *Fapte 17:28*

Adaptează-te

Dacă afli lucruri despre cei cu care interacționezi te ajută să-i înțelegi și să faci Evanghelia pe înțelesul lor.

M-am făcut tuturor totul ca, oricum, să măntuiesc pe unii din ei. – *1 Corinteni 9:22*

Spune o istorisire ilustrativă

Iisus era expert în asta, folosit pildele și poveștile ca să capteze interesul audienței și să îi învețe. Există momente în cadrul unei conversații în care poți intercala o istorisire spunând „Lucrul acesta îmi amintește de o întâmplare...” și astfel

poți conduce discuția spre lucruri mai profunde și poți mărturisi.

Apoi a început să-i învețe multe lucruri în pilde. – *Marcu 4:2*

Folosește lucrurile de actualitate

În Noul Testament se menționează de mai multe ori cum Iisus face referință la întâmplări locale când răspunde întrebărilor oamenilor și astfel le oferă perspectiva lui Dumnezeu la acele situații.¹

Spune-ți mărturia personală

Dacă povestești cum L-ai primit tu pe Iisus și cum a lucrat Dumnezeu în viața ta faci credința creștină o experiență practică, vie și reală. Apostolul Pavel și-a spus de multe ori povestea convertirii sale ca parte din mărturia sa.²

Dă dovadă de roadele Duhului Sfânt

Nu toată lumea va înțelege sau va accepta ceea ce tu crezi. Dar dacă interlocutorul tău poate observa roadele Duhului Sfânt pe viu în viața ta și în interacțiunea ta cu alții, atunci este mai probabil că va luat în considerare ceea ce tu îi spui.

Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești...și n-aș avea dragoste... sunt un chimval zăngănitor.
– *1 Corinteni 13:1*

Pune-i să ia o decizie

Orice om trebuie să aibă ocazia să-L cunoască pe Iisus ca prieten și mântuitor personal. Unii oameni Îl primesc pe Iisus din prima întâlnire, la alții poate dura câțiva ani până să fie pregătiți. Deși decizia le aparține, noi ne putem face partea oferindu-le Calea, Adevărul și Viața.

LI LIAN ESTE CERTIFICATĂ COMPTIA ȘI LUCREAZĂ CA ADMINISTRATOARE PENTRU O ORGANIZAȚIE UMANITARĂ ÎN AFRICA.

1. Vezi Luca 13:4

2. Vezi Fapte 26:1-23.

CHANDRA REES

DRAGOSTEA NECESITĂ TIMP

Eu și soțul meu călătoream spre casă după un weekend lung în care am fost plecați cu familia. Fiicele noastre dormeau liniștite pe bancheta din spate, iar eu mă gândeam la ultimii ani din căsnicia noastră – ani care se estompau datorită faptului că fusesem atât de ocupați cu familia noastră, cu îndatoririle vieții și ale muncii. Sunt recunoscătoare că în ciuda tuturor provocărilor cu care ne-am confruntat, căsnicia noastră a rămas puternică iar noi doi bine conectați.

În perioada când eu și soțul meu eram la început și de-abia ne cunoșteam, aveam o părere idealistă și oarecum naivă despre căsnicie. Pe atunci credeam că dacă eram destinați să fim împreună atunci căsnicia noastră va merge ca pe roate. Disprețuiam gândul că trebuia să muncesc pentru relația mea; deși, de fapt, și când ne curtam trebuia să ne programăm întâlnirile și timpul petrecut împreună. Dar odată ce ne-am căsătorit și ne vedeam tot timpul m-am așteptat ca aceasta să fie suficient pentru a dezamorsa orice problemă. Spontaneitatea era importantă pentru mine și doream să dau căsniciei noastre libertatea să înflorească singură.

Însă am observat curând că, asemenea tuturor lucrurilor care contează în viață, și căsnicia

noastră necesita timp să o menținem și să o cultivăm. Dintotdeauna fusese important pentru mine să-mi respect termenele limită, să-mi respect întâlnirile și să fiu conștiincioasă cu munca mea, dar în căsnicie mi-a fost greu să transpun același concept. Mi-am dat însă seama că era vital să-mi fac timp să-mi clădesc căsnicia ca să rămân conectată cu soțul meu și a trebuit să accept că lucrul acesta nu se va întâmpla de la sine.

Există și momente romantice în căsnicia noastră – acele momente de tandrețe și ocazii speciale care arată iubirea și respectul ce ni-l purtăm unul altuia – dar trebuie să existe și planificare, efort și timp, chiar dacă asta ar însemna ca spontaneitatea să rămână pe locul secund.

Realitatea este că, dacă ne facem timp unul pentru celălalt – timp să vorbim despre noi, timp să ne relaxăm în compania celui alt, timp să ne exprimăm iubirea, timp când să punem deoparte treburile zilei și să ne bucurăm împreună de un moment de liniște – atunci ne dăm ocazia să progresăm în relația noastră.

CHANDRA REES ESTE SCRITOARE LIBER-
PROFESIONISTĂ PENTRU COPII ȘI ESTE EA
ÎNSĂȘI MAMĂ A CINCI COPII.

CHRIS MIZRANY

ÎMPARTE IUBIRE

Biblia ne dă multe sfaturi despre felul de oameni în compania cărora să fim. Spre exemplu: „Cine umblă cu înțelepții se face înțelept, dar cui îi place să se însoțească cu nebulii o duce rău”¹ și „Nu vă înșelați: Tovărășiile rele strică obiceiurile bune”².

Eu de obicei interpretez astfel de scripturi ca și cum mi-ar spune: „Nu te încurca cu cei care te-ar putea duce spre droguri, furturi, să faci rău altora, etc”. Și cu siguranță ar trebui să ne ținem departe de cei cu astfel de comportamente. Însă după ce am mai meditat asupra acestor lucruri am început să văd și o altă interpretare, mai de „zi cu zi”, a acestor avertismente.

Zilele trecute citisem un articol interesant despre stările sufletești. Un studiu condus la Universitatea Warwick indica că stările sufletești pozitive sau negative pot fi preluate de la cei din jur, precum răceala. „Starea sufletească se poate răspândi de la persoană la persoană printr-un proces numit contagiare socială” spune Rob Eyre, cercetător statistician la Direcția de Sănătate Publică, cel care a condus studiul. Pe lângă acestea, se mai pot răspândi chiar și simptome de depresie precum neputința și pierderea interesului. Și cum este de așteptat, prietenii și

familia au un mare impact.

Zi de zi, alegerile pe care le facem și compania în care ne aflăm, contribuie la ceea ce vom deveni. Dumnezeu are planuri minunate, pline de iubire, și un destin special, unic, pentru noi. Deci, să nu ne lăsăm pradă vibrațiilor, obiceiurile sau stărilor sufletești negative. Să găsim bucurie în companie bună și orice ocazie de a împărtăși cu alții iubirea Sa!

CHRIS MIZRANY ESTE DESIGNER WEB, FOTOGRAF ȘI MISIONAR CU HELPING HAND ÎN CAPE TOWN, AFRICA DE SUD.

Dacă dorești să simți iubirea, bucuria, mângâierea și pacea lui Iisus, se poate. Începe prin a-L accepta ca Mântuitor și invită-L în viața ta, ceea ce poți face prin această rugăciune:

Dragă Iisus, Îți mulțumesc că ai murit pentru mine ca eu să pot avea viața veșnică. Te rog să mă ierți pentru toate greșelile și lucrurile neubitoare pe care le-am făcut. Vino în inima mea, dă-mi darul Tău al vieții veșnice și ajută-mă să cunosc dragostea și pacea Ta.

1. Proverbe 13:20

2. 1 Corinteni 15:33

SURSA BUCURIEI

Când M-ai acceptat pentru prima oară în viața ta și când ai ajuns să Mă cunoști Eu te-am umplut cu o bucurie profundă și intensă. Apostolul Petru a descris această bucurie ca fiind „o bucurie negrăită și strălucită”.¹

Când am murit pe cruce am plătit prețul pentru păcatele lumii – inclusiv toate greșelile pe care le-ai comis tu vreodată. Și fiindcă am făcut asta, oricine crede în Mine și Mă primește va trăi pentru totdeauna – ceea ce te include și pe tine. Când înțelegi ce implică asta, când înțelegi că totul este iertat, că Eu te iubesc necondiționat, că voi fi alături de tine la bine și la rău, că nu voi renunța niciodată la tine și că, indiferent ce îți aduce viața poți privi înainte către o bucurie eternă într-o lume cu adevărat perfectă – atunci *acestea* sunt un motiv de a fi fericit și entuziasmat!

Poți găsi bucurie dacă conștientizezi că problemele și imperfecțiunile supărătoare ale acestei lumi vor trece în curând, ca apoi totul să devină perfect în dragoste. Vei înțelege toate acestea dacă îți concentrezi atenția asupra persoanei Mele, asupra puterii Mele și asupra promisiunilor Mele.

Iar dacă ai mai trăit și în trecut această bucurie dar, cumva, ai pierdut-o, o poți recăștiga în același mod. Gândește-te la Mine, la tot ce am făcut pentru tine și la toate câte ți-am promis. Eu am spus primilor Mei ucenici: „V-am spus aceste lucruri pentru ca bucuria Mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină”² iar această bucurie poate fi și a ta.

1. 1 Petru 1:8

2. Ioan 15:11